

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2015. június 21.
(vasárnap)

Földvári Tibor

AZ ÚR MEGHALLGATTA IZSÁKOT

Énekek: 105,1-2. 274

Lekció: 1Mózes 25,11-12; 16-18

Alapige: 1Móz 25,19-28

Ezek pedig Izsáknak, Ábrahám fiának a nemzetségei: Ábrahám nemzette Izsákot. Izsák pedig negyvenesztendős volt, amikor feleségül vette Rebekát, az arámi Betúél leányát, Paddan-Arámból az arámi Lábán húgát. És könyörgött Izsák az ÚRhoz a feleségéért, mivelhogy az meddő volt. Az ÚR meghallgatta, és várandós lett Rebeka, a felesége. És két fiúgyermek tusakodott a méhében. Akkor ezt mondta: Ha már így van, miért vagyok így? Elment azért, hogy megkérdezze az URat. És ezt mondta neki az ÚR: Két nemzetség van méhedben. Két nép válik ki bensődből; az egyik erősebb lesz a másikinál, és a nagyobbik szolgál a kisebbiknek. És elérkezett szülésének ideje, és imé, ikrek voltak a méhében. Kijött az első: vöröses volt, mindenestől szőrös, mint a daróc. Ezért nevezték Ézsauinak. Azután kijött a testvére, kezével Ézsau sarkába fogódzva. Ezért nevezték Jákóbnak. Izsák pedig hatvanesztendős volt, amikor ők születtek. Amikor felnövekedtek a gyermekek, Ézsau vadászathoz értő mezei ember lett, Jákób pedig szelíd sátorlakó. Izsák Ézsaut szerette, mert ízlett neki a vad, Rebeka pedig Jákóbot szerette.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, te vagy az Úr, a Teremtő, az Alkotó és Jézus Krisztus által Szentlelked munkája nyomán a Szabadító és a Megtartó. Magasztalunk téged, hogy nem csupán teremtményeid lehetünk, hanem gyermekeid Jézusért. Olyan nagy kiváltság hozzád tartozni, és imádunk, Atyánk, hogy az ószövetségi történetben is igazoltad áldásodat, szolgál halála után is a te isteni áldásod a családot betöltötte. Tudod, Urunk, hogy amikor a mi családjainkban és a lelki családban, a gyülekezetben gyász van, haláleset, akkor fáj a szívünk, de Urunk, köszönjük, hogy Jézusra, a feltámadott Úrra tekinthetünk ekkor is. Köszönjük valóban azokat az áldásokat, amiket adtál a szüleink, nagyszüleink, dédszüleinken keresztül is számunkra. És köszönjük azt a kiváltságot is, hogy nemcsak Izsák révén, hanem Izmael oldalán is látható áldásaid sokasága. Köszönjük, Urunk, hogy te felhozod a napodat jókra és gonoszokra, te Istene vagy az igazaknak és a hamisaknak is gondoskodó módon.

AZ ÚR MEGHALLGATTA IZSÁKOT

De a legnagyobb ajándék, Urunk, hogy ma is lehet hozzád térni. És ezt kérjük is: akik hallják a te igédet a gyülekezetekben bárhol is a világon, és még nem ismernek személyesen, találkozzanak a Megváltóval, a Szabadítóval. Bennünket pedig, akik a te néped lehetünk már kegyelmedért, az Úr Jézussal való találkozás öröme hadd töltsen be.

Azt mondd ma is, amire szükségünk van éppen. Te tudod, hogy milyen lelküllettel jöttünk ide, de köszönjük, hogy te mindenképpen kegyelmesen vagy itt jelen, Jézus Krisztus, Szentlelked által. Az Úr Jézusért kérünk, hallgasd meg imádságunkat, Atyánk.

Ámen.

Igehirdetés

Tegnap memorizáltam az elkészített jegyzetet és kipillantottam az udvarra, ahol a földön – gyönyörű kertünk van a szolgálati lakásnál – egy feketerigó etette éppen a fiókáját, amely természetesen nem a fészekben volt, hanem a földön, tehát már szárnyalni is tudott valószínűleg. Nagyon meghatott, ahogyan végezte a fióka a maga könyörgő, kérő mozdulatait: a száját kitátotta, rezgette az egész testét, a szárnyát, kiadta azt a tipikus hangot, a szülő pedig szépen etetgette, volt, amikor a földről csipegetett fel, valószínű, darabokat a finom falatokból és azt adta a fióka csőrébe. A fióka ugyanezt teszi, amikor a fészekben tartózkodik, csak akkor kevésbé látszik a teljes teste. A fióka éhes és végzi a belé teremtett ösztönös mozdulatokat, és a szülő is végzi a belé teremtett ösztönből azokat, amiket kell ilyenkor egy madárszülőnek.

Közben már az igei gondolat is foglalkoztatott és az jutott eszembe, hogy olyan szomorú, amikor Izsák nem a hit embereként viselkedett, hanem a has embereként. Mert hallottuk, hogy finom volt a vadhús és ezért jobban szerette Ézsaut és kevésbé Jákóbot, pedig ő volt az Úr választottja. Amikor meg a hit embere – és erről lesz szó inkább –, akkor az látszik, hogy nagyon nehéz életkörülményben is – meddő volt a felesége – teljes bizalommal tud az Úrtól őszintén kérni. És most visszatérve az említett állatvilágból vett nekem nagyon kedves képhez: az nem baj, hogyha a hívó embernek valami hiányzik és kér az Úrtól és ezt a kérését őszintén, teljes erőből mondja Istennek, könyörög, mert ez természetes Isten gyermekének, a baj az, hogyha nem jó lelkülletből fakad. Bennünk nem ösztönök vannak ilyen értelemben, hanem Istentől kapott lélek a testünkben, akik mi vagyunk, és hogyha a hit irányítja és nem a has a hívó ember életét, akkor Isten gyermekeként tud viselkedni.

A kép pedig ugyanaz: a fióka, Isten gyermeke kér, könyörög, mert hiányzik neki valaki, valami. Az Úr pedig - emlékszünk a madár példáját többször használja a Biblia – tudja, hogy ő kicsoda, ki az, akit táplálni akar, akiről gondoskodni akar. Mind a kettő a helyén van ebben a szeretetkapcsolatban. Csak nem mindegy, hogy a hit embereként vagy a has embereként éli meg az Isten embere, az Úr szolgálja az életet.

Izsákról a Zsidókhöz írt levélben azt olvassuk, hogy a hit embere volt: hit által áldotta meg a jövődőkre nézve Izsák Jákóbot és Ézsaut. Itt a sorrend is mutatja, hogy Jákób volt az, akin keresztül majd a Messiás megszületett. A has embere volt, amikor a családban nagyon sok bajok voltak – erről már olvastunk is a napokban. A hit embere volt viszont, a hűséges, gondoskodó, Istenre, az Úrra mutatott egész lényével akkor, amikor bízott az Úrban, várta tőle az áldás, az ígélet beteljesedését és töretlen hittel, hűséggel tudott könyörögni is a feleségéért, aki meddő volt.

Az Úrban bízó, imádkozó hívó ember és az Úrban bízó, imádkozó hívó embert meghallgató Úr az igehirdetés üzenete. S hogy mindez hogyan vezet bennünket to-

vább az Úr Jézusra mutatva, a Messiásra, a Szabadítóra. Kevésbé Izsák élete negatív példáit vesszük sorra, inkább az lesz fontos, ami pozitív, ami ott a történetekben az elején jellemezte őt elsősorban.

A 11. versben a Károli-fordítás egy „és lőn” kifejezést is hoz: és lőn Ábrahám halála után – ezzel mindenképp jelzi, hogy az üdvtörténet folytatódik az ősatya halála után is. Ekkor Izsák 75 éves, ami azt jelenti, hogy kronológiailag a felolvasott történet ideje megelőzi Ábrahám halálát, de tematikusan az üzenet szempontjából, mindenképpen a kijelentés leírása sorrendjében elmondható az, hogy az Úr megáldotta Izsákot az édesapja halála után, tehát Izsák, az utód élete az isteni áldás fényében értelmezendő. Úgy kell mindig tekinteni erre a hívő férfira, családjára, mint aki bírja az isteni áldást. Az apja élete idejében is az ábrahámi áldás birtokosa.

Hallottuk, hogy Izmael, aki Hágártól született, ő is örökölte azokat az ígéreteket, áldásokat, amiket Isten neki ígért. Remélem, kihallottuk a 12-es számot, 12 nemzetség származott Izmaeltól. Hogy jusson eszünkbe az áldásokra nézve, hogy majd Jákóbtól is 12 fiú, 12 ősatya. S egészen a Jelenések könyvéig végigviszi a Szentírás a 12-es számmal Isten népének ószövetségi, újszövetségi népének – hiszen 12 apostol – az isteni ígéretekben és az isteni áldásokban megmutatkozó létét.

Izmael oldalán is tehát ott az áldás. És ott van Izsák oldalán is, hiszen ikrei születtek, aztán gyarapodott a család. És így minden pozitív.

Egyetlen negatív jellemző van – úgy tűnik – a 21. versben, hogy Izsák felesége meddő volt. De ha figyeltünk, nem ezt volt a hangsúlyos. Most azért itt ki kell mondani, ahol nem lehet gyermek, az nagyon fáj. És ha valaki ezzel küzdöttünk, kérem, hogy figyeljen az ígére, hogy Isten hogyan adja a megoldást. Ha valaki meddő, akár férfi, akár nő és szeretne családot, az nagyon fájó és az nagyon negatív. A gyülekezetet is áthatja ez, mert imádkozunk egymásért, könyörgünk. De a történet mégis csak arról beszél, hogy nem a körülményen van a hangsúly, hanem azon az Úron és az Úr szolgáján, aki az ilyen körülmények között hogyan teljesíti be az ígétét, hogyan adja az áldást.

S egyébként is az áldás – mikor egymásnak is köszönünk, hogy: Áldás, békeség! –, nem tudom, végig szoktuk-e gondolni, hogy mit kérünk egymásnak? Mert az áldás az nem csak a bőséget jelenti, hogy Isten nemcsak eleget ad, hanem bőséggel ad, hanem ott van a másik oldal is a Biblia fényében, amikor Isten a szűkségben, a hiányban mutatja meg, hogy de én kicsoda vagyok a számodra, és hogyan gondoskodom isteni akaratom és tervem szerint és áldássá teszem azt, ami most úgy tűnik, mintha egyáltalán nem az lenne, sőt, javadra válik valami. Tehát az áldás, az a körülmények pozitív vagy negatív jellege ellenére is teljesen mindegy, hogy milyen a körülmény, az áldás adott. Mert ki is ígérte az áldást? Ki mondta ki? Az Úr.

Lőn pedig Ábrahám halála után Isten megáldotta az ő fiát, Izsákot. Az Isten szó is jelzi a személyességet, de az Isten szó inkább a mindenhatóságot, a szuverenitást akarja kifejezni ezekben a történetekben. De nem véletlenül van mellette rögtön aztán az Úr. A szabadító Isten, aki kihozta a népet Egyiptomból. Mikor olvasták Izrael fiai Mózes leírásában ezeket a történeteket, mint Szentírást – ők voltak az első olvasók –, akkor egyből tudták, hogy ez az Úr, a teremtő, mindenható Isten, az az Úr, a szövetséget szerző, az áldásokat, ígéreteket szerző és azokhoz hűséges Isten. Tehát Izsák úgy van a kijelentésben: az Úrhoz könyörög. Lehetne az is, hogy Istenhez. Akkor is elmondhatnám, amit, de így még beszédesebb maga a szó is már. Ez az Úr lesz majd az Úr Jézus nekünk, hogy jelezze, hogy mennyire személyes a szövetség, a

AZ ÚR MEGHALLGATTA IZSÁKOT

szövetséghez, az áldásokhoz, az ígéretekhez hűséges Isten. Izsák bizalma, ami felragyog ebben a történetben, ezzel az Úrral való kapcsolatban valósul és mutatkozik meg. És Izsák számára sem az a döntő, hogy a felesége meddő, ez csak egy helyzet arra, hogy akkor könyörgök, mert tudom, hogy kihez kell.

Hadd térjek vissza az említett kis képhez: mikor szokott a kis fióka olyan könyörgő hangon beszélni és tátani a csőrét? Sosem akkor, amikor ott van magában. Csendben voltak Neszmélyen is a fiókák ott a fa odvában. Csendben vannak, de mikor megérkezik a szülőmadár, azonnal nyújtják a fejüket, ha többen vannak, akkor minél előbbre, hogy ő kapja meg, és azonnal adja ki a hangot. Ott a szülő és azonnal jön az ösztönből fakadó kérdés. Mikor szoktunk könyörögni? Amikor ott az Úr. És velünk mindig ott van az Úr. Lehet, hogy a körülmény most éppen intenzívebbé tette a könyörgést. Hála az Úrnak, a vizsgaidőszaknak vége van, de ha valaki esetleg pótvizsgázik majd a héten vagy még van záróvizsga, akkor lehet, hogy most intenzívebben könyörög. De nem azért könyörögünk, mert baj van, hanem azért, mert ott az Úr. Van, akiben bízunk. Az Úrral való kapcsolaton van a hangsúly a történet üzenetében. Az Úrral.

Ez az Úr éppen azért, aki, az ő isteni szuverén hatalma, de irgalma és szeretete miatt úgy akarja beteljesíteni az ígéretet, hogy a lehetetlen helyzetet akarja megoldani. Ugye hallottuk már: Isten a lehetetlen helyzetek specialistája. Megtehetné azt is, hogy nem meddő Rebeka, hanem azonnal születik a gyermek. De valamiért, - nem tudom, hogy mikor derült ki Izsák számára, hogy nem lehet gyermekünk, mennyi időnek kellett eltelni, az nincs ott, nem ez a lényeg, de kiderült - Isten azt akarta, az Úr megmutatni, hogy neki tetszik az ígéretek úgy beteljesíteni, azzal dicsőíteni meg a maga nevét a szolgálói előtt is, hogy a meddő asszonyokon keresztül adja az ígéret beteljesítését. Sára is meddő volt, Rebeka is, Ráhel is, Sámuel édesanyja is. Mert aztán mutatott előre Isten arra, hogy nemhogy meddő, hanem szűz lesz az, akitől adom a Messiást, az Ígéretet.

Hol is hangzott el az, hogy Istennél van-e lehetetlen? Vagy hogy Istennek semmi sem lehetetlen? Talán emlékszünk, hogy Sáránál, amikor azt mondta neki az Úr – illetve Ábrahámnak mondta, csak Sára kihallgatta –, hogy egy év múlva a feleségednek fia lesz. Még a nevét is tudták akkor már, hogy Izsák, ami azt jelenti, hogy nevetés. És remélem, emlékszünk arra is, hogy Máriának is az angyal azt mondja, hogy azért nem probléma, hogy te nem ismersz férfit, azaz nem élsz házasságban, nem éltél még házaseletet és mégis gyermeked lesz, mert Erzsébetnek, a te rokonodnak is már gyermeke van, akit meddőnek hívtak, mert az Istennél semmi sem lehetetlen. A lehetetlenség gondolata, amiben Isten az ígéretet és az áldást, mint körülményben szeretné beteljesíteni.

Az Úr a helyén van, akkor az Úr szolgálója, a hit embere – nem a has embere –, a hit embere erre az Úrra tekint. És természetesen számára, hogy akkor könyörgök a feleségemért, hiszen a férje vagyok. Izsák tehát erre az Úrra tekint hittel.

Izsák bizalma mindenképpen kétféle negatív jellemzőt, erkölcsi jellemzőt kizár: nem olvasunk itt semmi irigységről, meg keserúségről a tekintetben, hogy Izmaelről, amikor hallott – az akkori facebookon vagy email-üzenetben –, hogy neki már hányadik gyermeke is megszületett, neki pedig még mindig nincs gyermeke... Nem keserűség a hír hallatán, hanem pontosan fordítva: hát mennyire be fogja az Úr az ő ígéretét teljesíteni meg az áldást adni az én életemben is, amit ígért apámnak meg nekem, hiszen Izmael oldalán is már beteljesítette. Tehát nem keserűség az isteni

áldás, a testvérem családja életében, hanem azt erősíti, hogy majd nekem is lesz, hiszen itt is mennyi született már.

A nézőpont, a szempont nem mindegy. A társkérdésre, a családi kérdésekre, a munkahelyi kérdésekre vagy az országunk vagy az ukrán-orosz helyzetre, ha gondolunk, kárpátaljai magyarokra, ha gondolunk – és imádkoznotok kell mint közbenjáró imádkozó hívó emberek vagy gyülekezet –, merünk-e ezzel a hittel imádkozni? Nem keserűen, kételkedve, hanem hittel, bizalommal. A meddőség, az nem arra ok, hogy elkeseredjen, kétségbe essen, aggódjon, kételkedjen a hívó ember, hanem a meddőség arra ok, hogy az Úr személye felragyogjon az ő hatalmas, páratlan, ámulatba ejtő megoldásaiban.

A másik negatív jellemző lehetett volna, hogy imádkozik és elvárással. Mivel te megígérted, neked be kell teljesíteni. De a gyermek nem így szokott, illetve hát a bűnös gyermek az így szokott talán kérni tőlünk vagy az unoka, az már a bűneset után van. De az Isten gyermekének mit mond Jézus? Mert Jézus maga is ezt mondta a tanítványoknak: eddig nem is kértetek, kérjetek! Merjetek nagy dolgokat kérni az Atyától, hát tudjátok, hogy ő kicsoda, meg én ki vagyok számotokra! Nézzetek az Atyára, rám, és kérjetek! Jézus maga is ezzel a hittel kért, adott hálát. Nem elvárással, hanem bizalommal az isteni személyre és az isteni szóra, ígéretre tekintettel. Mert a hívó emberben a bűneset utáni világban, Izsákban is ott van: érdemelni nem érdemlek semmit, de tudom, hogy az Úr mit ad az ő kegyelméből.

Ráadásul nekünk ott van az a gondolat is, hogy Istennek valamennyi ígérete őbenne, azaz Jézusban lett igenné és ámenné. (2Korinthus 1,20) Tehát minden az Ószövetségben is, Izsák életében is, minden Jézusra mutatott előre. Az újszövetségi hívó nép számára, a mi időnkben is minden Jézusra mutat. A jó vagy a kevésbé kellemes körülmények közepette megvalósuló isteni ígérek, áldások mind Jézusra vonatkozóan, Jézusért, Jézusban, Jézus által. És ha valami olyan van az életedben, ami miatt talán keserű lennél vagy elvárások vannak a szívedben Isten iránt, Isten felé, akkor nézz Jézusra, hogy vajon mit akar Isten, az Úr bennem elvégezni azzal a körülménnyel, illetve az ilyen körülményen keresztül adott isteni ígéret beteljesítéssel. Odavon bennünket tehát az isteni üzenetben a Szentlélek az Úr Jézus személyéhez. Abban is, amikor valami talán még nincs és hiányzik is.

Izsák, mivel bízik az Úrban, könyörög. Ez olyan egyszerű. És ezt tudjuk mi is, és az imádságról sok igehirdetés hangzott, olvastunk könyvet is bizonyára, én csak azt az egy gondolatot emelem ki, ami ebben az ősi kifejezésben, a könyörögni kifejezésben szerepel. Mert hasonlóan könyörgött Mózes is Istenhez, amikor a fáraó megkérte, hogy könyörögj az Istenhez, az Úrhoz, hogy vegye el rólam a csapást. És többször is megtörtént ez, hogy Mózes könyörgött és a csapást elvette Isten. Tehát ez a fajta könyörgés Isten gyermekéből fakad, Isten hívó embere, az Úr embere, az Úr szolgálja gyermeki bizalommal – hangsúlyozom: gyermekek, mintha kisgyermekek lennénk –, de mégis hatalommal, hatalmas dolgot kér a mindenható Istentől. Tehát egy kisgyermek is amikor hatalommal, hatalmas dolgot, a mindenható Istentől. És tetszik az Istennek ezt meghallgatni – mindjárt látjuk ezt.

A közbenjárás, a könyörgés tehát nem bizonytalansággal teli, kételkedésekkel – megint hadd mondjam –, hanem teljes bizalommal és hatalmas dolgot a mindenható Istentől. Hatalom van a könyörgés szavában. Máté evangéliuma 18. rész 19. versére emlékszünk-e, ha elkezdem mondani? „Ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön minden dolog felől, amit csak kérnek, megadja nekik az én mennyei Atyám.”

AZ ÚR MEGHALLGATTA IZSÁKOT

Mert ott van az Úr. Ez hatalom. Nem elvárás, nem keserűség, hanem gyermeki bizalomból fakadó hatalom. A kismadár kitátja a csőrét és jelzi, hogy ott van a szülő és tudom, hogy kapni fogom az ételt. De nem a has embereként, hanem a hit embereként.

Neszmélyen vannak most a missziói bizottságunk tagjai, ezért is jutott eszembe, hogy a neszmélyi árvaház történeti leírásában – ha még nem olvastuk, olvassuk el! –, nekem az egyik legkedvesebb az a sok csoda közül, amikor őszintén leültették a gyerekeket – azt hiszem – ebédhez és imádkozták az asztali áldást. - Úgy gyerekhéten is könnyű imádkozni az asztali áldást, amikor tele van az étellel az asztal, hogy adja meg az Úr azt, amit. – De úgy imádkoztak, hogy semmi nem volt. Se az asztalon, sehol. És hittel imádkozták az ott szolgáló asszonyok, hogy az Úr adjon. És vállalták, hogy mi van, ha nem ad? Mit gondolnak a gyerekek? És nem mindegy, hogy a családban hogyan képviseljük a gyermekek, unokák, dédunokák között ezt a hatalommal-hatalmas dolgot-a mindenható Istentől, mert tudom, hogy ő kicsoda. És az Úr adott csodásan. Majd olvassuk el, most nem mondom el a folytatást, mert izgalmas történet. De jelzem, hogy adott az Úr. Akkor és ott éppen. Szóval nekem is azt üzente az ige, hogy Izsák könyörög gyermeki hittel, mert tudja, hogy kitől kér, mit mondott az az Úr és ő kicsoda.

És a folytatásban erről az Úrról. Itt is igazából néhány jellemző csupán, mert lehetetlen, hogy a maga teljességében ezt a pár verset végig elemezzük. Itt is egy dolgot emelek ki elsősorban és eköré formálom az összes többi üzenetrészt. Ha az ősi szöveget néznénk, akkor kiderülne, hogy amit Izsák csinál, ugyanazt csinálja Isten is. Csak Izsák oldaláról könyörgés, Isten oldaláról meghallgatás. Ugyanaz a szó, csak más alakban az ősi nyelven az állítmány. Úgy is lehetne fordítani, hogy enged a könyörgésnek ez a mindenható Isten, tehát mintha irányítaná a szolgája az Istent. De fordítva van: az imádságot is Isten munkálja, néha körülményeken keresztül is abban bátorít, hogy tanít imádkozni, és imádkozik Izsák, az Úr szolgája, a szolga Ura pedig, az Úr meghallgatja, enged a könyörgésnek. Ennyire összhangban van az Isten és a hívó ember.

Ott az ősi szó a Máté evangéliuma 18. részében, hogy egy akaraton – vagy egyetértésben az új fordítás szerint –, a szimfónia kifejezés. Tudom, hogy vannak itt olyanok, akik nagyon értenek a zenéhez, hála az Úrnak, és ők aztán el tudnák mondani, hogy mit jelent a szimfónia. Én csak kimondom, jobb ha itt megállok, én teológus vagyok inkább. De belegondolok abba, hogy ezzel a szóval fejezi ki Isten igéje, hogy mit jelent együtt. Ott két hívó ember, és mi történik, amikor Isten és a hívó ember kapcsolatát is ezzel az egyetértésben, egy akarattal fejezhetjük ki? Nos, hogy ez mit jelent, láthatjuk Izsákban, de még inkább az Úr Jézusban.

Mikor is volt nagy kérdés Jézus számára, hogy szimfóniában akar ő lenni a mennyei Atyával? Hogy egy akaratra akar-e jutni, illetve akar-e maradni egy akaraton az Atyával? Nem meddőség volt a kérdés, meg nem a tanítványok étkezése volt a kérdés vagy az időbeosztása, hanem amikor meg kellett váltani minket. Még a keresztben is imádkozott egyébként Jézus és ott a Gecsemáné kertben. Csak jelzem, hogy ott is elhangzik az, ami a lehetetlenség kérdése: Atyám, neked minden lehetséges, ha lehet, múljék el a pohár. De a szimfónia azt jelenti, hogy meghallgatja őt a mennyei Atya és a válasz az, hogy nem. Szimfónia Jézus és az Atya között, meghallgatás, csak Jézus számára rettenetes a megváltásunk titka, ára.

Ez az az Isten, őt láthatjuk Jézusban, aki ha merünk benne bízni, ha bűnbánattal elfogadtuk már a kegyelmét, akkor mennyei Atyánknak szólíthatunk, akinek a

gyermeke lehetsz. Lehet, hogy még nem vagy az, inkább Istennek csak ajándékai kellene, a sikerek meg minden és ha nem adja, akkor nem kell az Isten. Így is lehet, és van, amikor Isten még ilyenkor is ad. De ha Jézust látjuk, akkor megláthatjuk, hogy azért először a személyes életünk kerüljön az Úrral olyan kapcsolatba, mint a madár és a fiókája képe hordozza. Ennyire személyesen. És ha ez megvalósul, ha látjuk Jézust, akkor már értjük, hogy „ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk”, milyen hatalmas kijelentés és a folytatás is: „aki az ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt mindnyájunkért odaadta, mi módon ne ajándékozna vele együtt mindent nekünk”. Izsák is abban a hitben élt, hívó emberként, a hit embereként, mintha olvasta volna ezeket a sorokat. Csak ezek később íratlak le. Vele együtt mindent. A messiási ígéret miatt mindent ad az Isten. Neki ígéret volt, nekünk beteljesedett valóság.

Nem csak fizikai, hanem lelki dolgok tekintetében igaz, hogy Isten az áldásokat, a sikereket adja. S ha már itt meddőségről van szó a történetben, azért mondjuk ki: milyen nagy ajándék, amikor a meddőnek gyermeke születik ma is. Vagy amikor gyermeket adott az Isten olyan formában, ami fantasztikus, mert Isten ajándékot adott egy gyermekben. De a hívó ember, a hívó szülő ilyenkor egyből azért kezd imádkozni: köszönöm a gyermekemet, most már akkor ne csak megszülessen, hanem szülessen újjá is és ha lehet, minél hamarább. Nemcsak születés, hanem újjászületés. Főleg akkor, amikor tékozló fiú és tékozló lánnyá lesz az az aranyos gyermek. És megszakad az ember szíve, hogy az unokám meg a dédunokám meg a fiam meg a lányom hogy viselkedik. Vagy a szüleim, a nagyszüleim, a keresztszüleim, a dédszüleim még mindig hogyan élnek. És imádkozunk értük. És meghallgatja az Úr az imádságot, ezt ígéri az ige. Ezért olyan bátorító, hogy az Úr meghallgatta őt. És ez olyan egyszerű. Meddő a felesége, egyszerűen könyörög érte az Úrhoz.

A folytatás is egyszerű, még ha nagyszerű is: meghallgatta őt az Úr. Arról kell még szólni, hogy ez a meghallgatás időileg lehet, hogy zavarónak tűnik, nekem korábban mindig zavarónak tűnt. De ahogy ez a történet bennem formálódott és kezdem érteni a mélységeit, rájöttem, hogy hiba volt. Mert talán kihallottuk a felolvasásból is, hogy 60 éves volt Izsák, mikor megszülettek a gyerekek. 21. vers: meghallgatta őt az Úr és megszületnek a gyerekek – olvastam –, aztán kiderül a végén, hogy 60 éves volt. Akkor 20 év várakozás. De nem a várakozáson van a hangsúly. A történet leírásában ez szokás, amikor megjegyzi a Szentírásban Isten, hogy hány éves az édesapa, mikor a gyermekek születnek. Majd nézzük meg, hogy sokszor van ez, hogy hány éves valaki, amikor a gyermek születik, ez egy egyszerű tényközlés. Nincs mögötte semmi, ami nekem korábban mindig volt, hogy hát azért hogy imádkozhatott 20 éven át vagy én hogy imádkoztam volna? Magamra néztem, de Izsák személyén keresztül is az Úrra kell nézni.

Nem az a kérdés, hogy 20 percig kell imádkozni, könyörögni, 20 hónapig, 20 évig, nem ez a kérdés, hanem az, hogy könyörög, az Úr meghallgatta – múlt idő –, meghallgatta és 60 éves, amikor megszülettek a gyermekek. Mert az Úrnak teljesen mindegy, hogy mikor adja meg, hiszen nem az a kérdés, hogy mikor teljesedik be az ígéret, mikor látszik valósággal látható módon is az áldása, hanem az a kérdés, hogy ki az az Úr, aki ígért, aki áldást mondott, áldást ígért, és ez be fog teljesedni. Lehet, hogy Izmaélnek már 12 fia született, majd nekem is megszületik a gyermek.

Nincs semmi olyan Izsák életében, ami Ábrahámnál sajnós volt. Ezt most nem mondom el, majd olvassuk el otthon. Izsák életében a hit embereként azt látjuk, könyörög, az Úr meghallgatta és 20 év telt el. Az írásmagyarázók annyit írnak le:

AZ ÚR MEGHALLGATTA IZSÁKOT

Izsák nemcsak bízik az Úrban, hanem hűséggel bízik és ami fontos, hűséggel imádkozik. Nem kételkedve, nem elkeseredve, hogy még meddig kell imádkozni, hanem hűséggel könyörög, mert ez az ő része. Ahogy a kismadár, amikor ott a szülőmadár, tátja a csőrét, kér és a szülő adja. Ott is eltelik néha több másodperc és adja.

Számodra a 20 éves időszak keserű érzés lenne? Vagy hitedet, türelmedet, hűségedet erősítő, hiszen az Úrra nézel, benne bízol. És itt megint mondjuk ki: társkérdés, család kérdése, a munkahelykérdés, a megtérés kérdése a családtagok részéről, az országunk, a népünk kérdései. Ha az Úrra nézünk, akkor úgy imádkozhatunk mint Izsák, még inkább mint az Úr. Jézus Krisztus természetesen nem is csupán példa nekünk, hanem ő a minden, a Megtartó, a Szabadító.

Nem véletlenül van az az Igében leírva a 145. Zsoltár 18. versében: „Közel van az Úr minden őt hívóhoz; mindenkire, aki hűséggel hívja őt.” Mert nemcsak az imádságra akar bátorítani, hanem a hűséges imádságra is. Azért hűséges, mert a hűséges Úrra tekint, akiben bízik, akitől várja az ígéret beteljesedését, függetlenül attól, hogy mikor teljesedik be, mert Istennek valamennyi ígérete Jézusban lett igenné és ámenné. Erre a hitre, erre a könyörgésre, hűséges imádkozó életre bátorít bennünket az Isten igéje.

Imádkozunk!

Áldunk azért, mennyei Atyánk, hogy az Úr Jézus elvégzett mindent. És köszönjük, hogy amikor beteljesítettél őbenne minden ígéretet és áment, akkor ez számára az ítéletet jelentette, az elhagyatottságot az Istentől, de köszönjük, hogy így láthatjuk őbenne szabadítónkat, megtartónkat. Áldunk, hogy az Úr Jézus is imádkozó hívó ember volt. De ő Isten volt. Köszönjük, hogy így megtartó Úr.

Urunk, megvalljuk, hogy most inkább magunkért imádkoznánk talán, de a személyes dolgainkat hadd merjük rád bízni, ahogy Izsák is tette, és segíts másokért könyörögni, akik még nálunk is nehezebb körülmények között vannak talán, akik még nálunk is régebb óta várnak valamire vagy valakire talán. Könyörülj rajtunk, Édesatyánk, hogy tényleg te legyél a hitünk, a bizalmunk, a könyörgéseink középpontjában és minden más ezután következzen. Valóban, Urunk, azt a gyermeki bizalmat kérjük inkább, amely tud teljesen a szülőre bízni mindent.

Imádkozunk, Urunk, valóban a kárpátaljai magyarokért, de az ukrán, orosz népért is. Kérünk, adj ott békét!

Imádkozunk népünkért, vezetőinkért, a vezetőink közül is bárcsak minél többen lennének, akik hisznek benned és úgy hoznak döntéseket, mint a hit emberei. Támogasd őket, kérünk!

Könyörülj meg a gyászoló testvéreinken. Olyan nagy ajándék, Urunk, hogy a halál sem lehet olyan körülmény, ami elkeseríthetne. Köszönjük, hogy Jézus győzött, köszönjük a feltámadott Úr dicsőségét.

Imádkozunk a kórházban a betegágyon fekvő testvéreinkért is, ők is hadd tekintsenek rád.

Köszönjük, mennyei Atyánk, hogy sikert adtál a vizsgázóknak, felvételizőknek, de akik számára még van esetleg feladat, kérjük most is, segítsd őket, hadd legyen öröm mindabban, amit tesznek.

A csendben elmondott imádságainkat is hallgasd meg, kérünk, az Úr Jézus érdeméért.

Ámen.